

О. Драган Митровић одликован знамењем Часног крста; о. Никола Пејовић нови старјешина Саборног храма

Недјеља о митару и фарисеју, данас 5. фебруара, прослављена је евхаристијским сабрањем у Саборном храму Христовог Васкрсења у Подгорици, којим је началствовао архимандрит Сергије, игуман манастира Острог, у молитвеном присуству Његовог високопреосвештенства Митрополита црногорско-приморског г. Јоаникија. Оцу Сергију саслуживали су протојереји-ставрофори: Драган Митровић, Далибор Милаковић, протојереји: Миладин Кнежевић, Мирчета Шљиванчанин, Остоја Кнежевић, Бранко Вујачић, Никола Пејовић, јереји: Слободан Хаџи-Петровић, Павле Божовић, Велимир Бугарин, као и јерођакон Сионије, сабрат Цетињског манастира и ђакон Ведран Грмуша.

Након прочитаног зачала из Светог јеванђеља сабранима ријечју литургијске бесједе обратио се архимандрит Сергије, игуман манастира Острог: „Господ у овом Јеванђељу као првој врлини, првој степеници којом улазимо у посну философију живота наводи свето смирење. Сам Господ, кад нас позива да Га

пратимо и да идемо Његовим путем, да се угледамо на Његов живот – на Њега, каже Јер сам ја кротак и смирен срцем. Управо те врлине треба да се трудимо да развијемо и сад и увијек, јер ће се из њих отворити наше духовне очи да сагледамо све оно друго што нам недостаје, па да се потрудимо колика је наша мјера да испунимо.”

Игуман Сергије је потом указао на примјер фарисеја из јеванђелске приче који је очекивао похвалу и награду јер је испуњавао оно што је заправо и требао и што се од њега очекивало: „Имамо у овој јеванђелској причи два човјека који се моле у храму, али видимо да молитва фарисеја, његово обраћање Богу је на осуду јер је само формално, није суштински. Када Свети Јован Златоусти говори о девствености каже да је то једна од великих врлина, али је сасвим очекујуће од сваког човјека да живи са том врлином. И зато каже: „Зар неко од грађана који није извршио убиство треба за то бити награђен?” Не, то се очекује, да се тако живи. Жртва је оно што је достојно награде, али опет не да ми сами себе награђујемо као овај фарисеј. Јер он сам себе хвали и награђује само зато што је испунио оно што је требао да испуни.”

Он је потом казао да смирење сваког човјека треба да извире пред спознајом величине жртве и љубави Господа Исуса Христа: „Треба да се смиримо, али не требамо очекивати да сагријешимо да би тек тада били смирени. Смирење наше треба да извире из осјећаја наше огреховљености и нашег недостојанства пред величином Божанске свјетлости, силе, сагледавајући колико је Господ велики, колика је Његова жртва. Он се сам даје за живот свијета, Он који гријеха не учини, бива разапет да би нас својом жртвом благословио и дао нам живот вјечни. Како онда ми можемо да се хвалимо било чиме?”

Даље је упозорио да се пазимо да у нашем духовном животу не пребива фарисејски дух, који не испољавамо ријечима, већ нашим помислима, као рецимо: „Долазим стално у цркву, све радим, а нисам испоштован... нису на мене довољно обратили пажњу”.

“Треба стајати пред Богом право и онда ћемо видјети да ми долазимо и у овај храм и у сваки храм Божији зато што се заиста срећемо са Божанском благодаћу и овдје задобијамо све оне благодатне дарове које је Бог дао, јер Господ је установио Цркву и предвидио да се у храму Божијем сусрећемо са Њим и примамо од Њега Божанске дарове благодати Божије, а то је прије свега Свето причешће и остале свете тајне које се кроз Цркву Божију и свештеничку службу примају”, поручио је архимандрит Сергије, игуман острошки.

Након заамвоне молитве, сабранима се обратио и Високопреосвећени Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије, који је овом приликом објавио да је досадашњи старјешина подгоричког Саборног храма, који је заслужан за његово комплетно умјетничко украшавање, као и за препород и обнову духовног живота у овом граду и шире – протојереј-ставрофор Драган Митровић, разријешен дужности старјешинства, а постављен за умјетничко украшавање свих храмова на нивоу Митрополије црногорско-приморске. Дужност старјешине Саборног храма од оца Драгана је примио протојереј Никола Пејовић, који се по ријечима Митрополита Јоаникија, у својој служби и свега чега се дотакао показао изузетан, имајући дивне резултате у свему.

Митрополит Јоаникије је подсјетио да се сама Света литургија назива благодарење Богу указујући на то да и ми као хришћани треба увијек да благодаримо Богу на Његовим даровима и Његовој љубави коју непрестано излива и на нас и на овај свијет: „Божија милост чега се год дотакне она га чини новим, а ми данас имамо посебан разлог за благодарење. Благодаримо Богу који је дао и укријепио оца Драгана Митровића још од оних времена када се тек Црква била почела вадити испод комунистичког тешког и ужасног ига. Било, непоновило се! И од тада видимо да све што се догађало у Подгорици па и шире на плану духовне обнове све је било везано понајвише за име блаженопочившег Митрополита Амфилохија, али исто тако и за име оца Драгана Митровића.”

Митрополит Јоаникије је подсјетио да су уз оца Драгана стасавали, узрастали и учили се вјери многи данашњи свештеници, монаси, монахиње...

„Он је понио тај крст обнове духовног живота у Подгорици и видимо данас не само многе породице које је он привео Христу укључивши их у свету службу, у живот Цркве. Него видимо и многе свештенике, монахе, монахиње, не само на подручју Подгорице, ни Црне Горе, него и много шире. Могли бисмо рећи

на цијелом подручју Српске православне цркве има духовних чеда оца Драгана Митровића која су уз њега узрасла и учила се вјери, али његови дарови нису били само то што се показао као добар пастир, чврст, поуздан. Међу многим његовим духовним чадима имамо и двојицу епископа Српске православне цркве који су уз њега стасавали и послије примања монашког чина ишли својим путем под руководством блаженопочившег Митрополита Амфилохија, али они су се уз њега опредјељивали за монаштво и за духовни живот”.

Владика је потом указао на то да се дјело оца Драгана Митровића нарочито види у Саборном храму Христовог Васкрсења: „Сав украс овог храма је резултат и његових дарова и његовог великог труда. Његов дар је био и то што је знао да укључи и многе друге људе, али њему је било повјерено умјетничко украшавање Храма Васкрсења Христовог у Подгорици, нарочито што се тиче радова у камену. Због тога што је он овдје као умјетник уложио и свој дар и свој труд овај Храм је постао јединствен и што се тиче радова у камену, сигурно је за узор многим другим храмовима.”

Нагласивши да је отац Драган Митровић украсио многе храмове широм православне васељене, Владика је посебно истакао украшавање Храма Светог Јована Владимира у Бару, затим многобројне иконостасе у нашим црквама: “Колико је он тога испројектовао и гдје је све стигао да помогне! Наравно, овдје морам да поменем и Саборни храм Светог Симеона Мироточивог у Беранама, јер је њему било повјерено да тамо све радове у камену он испројектује и прати, и тај се храм још увијек ради, али по пројекту оца Драгана Митровића. Није отац Драган само пројектовао и радио за храмове у Црној Гори, он је пројектовао и много шире, не би то све могли ни побројати. А то само свједочи да то није од њега, он је улагао свој труд, али је Господ њему давао снаге и идеје и укрепљивао његов ум и његову руку да све то испројектује. Заиста је себе уградио у живот Цркве свим својим бићем, а посебно у овај свети храм.”

Високопреосвећени Митрополит Јоаникије је потом одликовао оца Драгана Митровића знамењем Часног животворног крста Господњег у име Цркве, свештенства и вјерног народа за дугогодишњу, успјешну и плодносну свету службу, за велики труд који је уложио, пожеливши притом да Бог излива на њега милост Своју и благодат, и на њега и дом његов и његове руке у све дане његовог живота: „Пошто је напунио дивне године живота, ми желимо да се њему посебно на овој недјељној служби захвалимо, да му заблагодаримо и да му пожелимо још много снаге и да му Господ неоскудно

дарује своје милости и да укрепљује његове дарове да би и даље служио Богу и његовој Светој цркви. Ријешили смо овом приликом да оца Драгана посебно похвалимо и да га наградимо. Чиме га можемо наградити? Па не наравно ничим материјалним, можемо само да му заблагодаримо за све, а у знак наше благодарности да му уручимо највеће одликовање које један хришћанин треба да носи, а то је знамење Часнога и животворног крста, да му то буде благослов и подстрек и лијепа успомена за његов живот и његову породицу. Мали знак пажње не само од Митрополита, већ и од свештенства и вјерног народа, јер он је заиста гледао само да иде путем Христовим и да све своје снаге и таленте посвети Богу и Његовој Цркви.”

Такође је нагласио да се новоименовани старјешина Саборног храма Васкрсења Христовог до сада показао изузетним као старјешина у Цркви Светих 42 новомученика момишићка и као добар пастир, истичући посебно његов уреднички рад на Радио Светигори, наводећи притом да се једнако успјешно показао и на многим другим дужностима.

„Што год му је повјерено био је веома дисциплиниван и веома успјешан, тако што је сваки задатак који му је црква повјеравала до сад успјешно завршавао. Да отац Никола окупи свештенство, да се сви укључе овдје као један. Јер не може никад један човјек да врши тако велике дужности, већ сви морају да му помогну, а он свима. То је таква дужност и увјерен сам потпуно да ће отац Никола ту дужност лијепо извршити као и до сада што је извршавао. Пред њим је будућност и он је лијепо започео своју свештеничку службу, има дивне резултате у свему и зато да га и ми подржимо колико год треба. Молим и свештенике овдје из братства овог светог храма и све службенике да га поштују и да га у свему питају и да се овдје око њега створи једна лијепа атмосфера и братска слога и љубав, Амин Боже дај”, поручио је напослијетку Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије.

[Недјеља митара и фарисеја - Подгорица](#)

mitropolija.com